

Conny, Fhreja en Mia: klaar zijn we hier nooit

Ontmoetingstuin, het leven kwam vanzelf

Nog maar een paar jaar geleden was het grasveld voor woon-zorgcentrum Het Zonnelied groot, groen en maagdelijk. Er liep een pad van de voordeur naar de straat en dat was het zo'n beetje. "Elke dag kwam ik er langs met de bus als ik naar mijn werk ging. Dan zat er een meneer met een rolstoel aan de weg, die wilde kennelijk graag buiten zijn en contact maken. Ik bedacht me dat ik op een gegeven moment ook oud zou zijn en vroeg me af: zou ik dan hier willen wonen?"

Door Alie Bakkenes

In eerste instantie had Conny van den Hoek (53) helemaal niets met het zorgcentrum en het grasveld ervoor in haar woonplaats Ammerzoden. Maar toen er drie jaar geleden een avond was voor bewoners, omwoners en andere geïnteresseerden ging ze verder dan langsrijden met de bus en stapte naar binnen. "Het thema was 'Ontmoeten en Verbinden', vertelt Conny, die aan de Landbouw Universiteit van Wageningen is opgeleid als landschapsarchitect en naar eigen zeggen werkt in de 'agrarische hoek' bij de Rijksdienst Voor Ondernemend Nederland (RVO) in Den Haag.

"Dit sprak mij erg aan. Ik denk maar zo: ik ben gezond, heb een fijn leven met een gezin en kinderen, ik heb het goed. Maar er zijn mensen die het minder hebben getroffen in het leven. Voor hen wilde ik iets betekenen." Haar beroepsmatige kennis en haar persoonlijke passie zette zij in bij het ontstaan van de Ontmoetingstuin. Conny: "Ik wil er graag iets moois van maken, een plek waar veel mensen graag willen wandelen, zitten, kijken, genieten en een praatje maken."

Meer verbinding

Op de bewuste thema-avond ontmoette Conny Mia Jacobs (48) die als persoonlijk begeleidster werkzaam is bij het naast het Zonnelied gelegen Cello en snakte naar meer verbinding voor haar cliënten en de mogelijkheid om veilig buiten te kunnen zijn. Kort daarop kwam het duo in contact met de Kerkdrielse Fhreja Deckers (35), een ondernemende tuin- en landschapsarchitect met een eigen ontwerp bureau voor een 'groene leefomgeving'. De drie dames zagen wel heil in het ontwikkelen van de enorme lap grond voor het woon-zorgcentrum tot een wandel-, kijk- en geniet-tuin en het idee voor de 'Ontmoetingstuin' was geboren.

Fhreja: "Omdat ik ben geboren en opgegroeid

in Ammerzoden heb ik het Zonnelied zien ontstaan, inclusief alle verbouwingen en de nieuwbouw. Vroeger ging ik al kijken bij het dierenweide wat er toen nog was. Vanuit mijn huidige werkzaamheden weet ik hoe fijn het is voor ouderen om in contact te zijn met planten, maar ook met kinderen en dieren. Datzelfde geldt ook voor mensen met een beperking, de bewoners van Cello."

Fhreja is gespecialiseerd in groen&gezondheid en is ervan doordrongen dat een groene leefomgeving heel veel doet voor de gezondheid van mensen. De gezamenlijke professionele kennis van de drie dames werd gecombineerd en samen met studenten van de Hogere Agrarische School (HAS) in Den Bosch, kwam er een ontwerp voor de Ontmoetingstuin. De studenten hebben heel veel mensen gevraagd waar behoefte aan was en hun ontwerp daarop gebaseerd. Het werd een ontwerp dat in fases kon worden uitgevoerd.

Tachtig vrijwilligers

Inmiddels is er een groep van rond de tachtig vrijwilligers die met enige regelmaat meehelpt in de tuin. De uitwerking en invulling van het ontwerp en de activiteiten in de tuin wordt door deze vrijwilligers uitgevoerd. Sommigen van hen zijn gepensioneerd, anderen zijn op zoek naar een baan, maar ook een aantal Syrische vluchtelingen helpt mee bij de aanleg en het dagelijkse onderhoud. Om het overzicht te behouden wordt iedere keer een nieuwe fase in het ontwerp aangepakt. Conny: "We hebben een vaste groep van twaalf werkers die iedere week schouwen en zo. Dan is er nog een groep mensen die helpt bij de activiteiten die in de tuin worden georganiseerd en de derde 'ring' zoals we dat noemen, zijn de 'vrienden van de Ontmoetingstuin', zo'n 250 mannen en vrouwen sterk."

Al heel snel na de vliegende start werd de Ontmoetingstuin een zelfstandige stichting die los

staat van het Zonnelied. In 2013 is begonnen met het plaatsen van vogelhuisjes en het aanplanten van hagen om de geparkeerde auto's aan het oog te onttrekken. Ook is er samen met de gemeente, woningstichting De Kern en kinderen van de vlakbij gelegen basisschool De Schakel een eerste boom geplant. Fhreja: "Iedere stap bracht ons dichterbij ons doel: met de heggen die als schuilplaats konden dienen, kwamen er direct ook vogeltjes naar de tuin en de aanleg van de vijver zorgde voor de komst van eenden. Zo kwam er vanzelf leven in de tuin."

De drie stuwende krachten achter de tuin horen ook de sceptische geluiden over 'hun' tuin. Vooral het financiële deel riep nogal wat vragen op. In de loop der jaren is er ruim een ton geïnvesteerd in de Ontmoetingstuin. De kosten voor materialen (zoals planten, paden, hagen en de vijver) worden via verschillende bronnen gefinancierd. Fondsen, instellingen, giften, de Woningstichting, de gemeente en de Rotary hebben voor bijdragen gezorgd. Maar ook wordt veel in natura geleverd. Fhreja: "Dan moet je denken aan helpende handen tijdens bijvoorbeeld NL-Doet, maar ook aan materialen en planten."

Bij elkaar

De drie dames hopen dat steeds meer mensen uit Ammerzoden de weg naar de tuin vinden zodat de verschillende werelden hier bij elkaar gebracht kunnen worden. Conny: "In het begin hoorden we vanuit het dorp kritische geluiden. Mensen dachten: wat gebeurt daar, waarom wordt daar zoveel geld aan besteed, is dat nou wel nodig allemaal? Hele normale gedachten die in ieder dorp spelen als er ergens grote of kleine veranderingen plaatsvinden. Maar nu het plan zich langzaam voltrekt zien mensen ook dat het er mooi uitziet. Veel beter dan het modderige grasveld met dat ene paadje wat er oorspronkelijk lag. Mensen die weten dat ik er nu bij

betrokken ben zeggen ze tegen me: 'Wow! Wat wordt dat mooi!'

Regelmatig krijgen de dames te horen: "wanneer is het eigenlijk klaar?" Maar net als bij een

'echte' tuin is hun antwoord dan klip en klaar; een tuin is namelijk nooit klaar. Er moet altijd onderhoud worden gepleegd en al doende kom je tot de ontdekking dat iets misschien toch beter anders kan.

Zo was de moestuin ingetekend in een aantal stroken, maar dat blijkt niet even praktisch,

dus die gaat binnenkort letterlijk 'op de schop'. En er zijn nog plannen genoeg, waaronder een beweegtuin en een dierenweide. De kippen die nu een beetje verstopt zijn in de achtertuin van het Zonnelied, mogen ook in de voortuin komen wonen. Conny: "Voor hen zie ik een soort villa 'kakelbont' voor me. We zoeken daarvoor nu nog sponsors, maar als we genoeg hebben ingezameld gaan we dat, als het even kan met kinderen van de basisschool, verwezenlijken."

Voor de bewoners van het Zonnelied en Cello, de vrijwilligers, de Syrische vluchtelingen en alle andere mensen heeft de Ontmoetingstuin iets te bieden. Conny: "Soms is dat gewoon genieten en gelukkig zijn, maar er is ook voldoening en trots voor wat er is bereikt. Als ik er nu langs rijd met de bus denk ik: 'Yes! Dit hebben wij met z'n allen gedaan!'"

De dames van de Ontmoetingstuin, Conny, Fhreja en Mia. (Foto: Alie Bakkenes)